

عنوان مقاله:

بررسی اثرات احیاء بافت فرسوده در توسعه پایدار شهری (نمونه موردی شهر سرخس)

محل انتشار:

فصلنامه کاربرد سیستم اطلاعات جغرافیایی و سنجش از دور در برنامه ریزی، دوره 9، شماره 4 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

مریم چشک - مدیر داخلی مرکز تحقیقات معماری و شهرسازی امام رضا (ع)

زهرا علی جو - کارشناس ارشد معماری

خلاصه مقاله:

بافت قدیمی اکثر شهرها به مرور زمان و در اثر تحولات جدید، عملکرد گذشته خود را از دست داده و رفته رفته رو به اضمحلال گذارده و امروزه نیز به عنوان بزرگ ترین معضل در شهرها مطرح هستند. در همین راستا، تحقیق حاضر به دنبال احیاء بافت فرسوده شهر سرخس برای رسیدن به شاخص های توسعه پایدار شهری می باشد. روش به کار گرفته در این پژوهش از نوع توصیفی-تحلیلی است و اطلاعات به دو طریق مطالعات کتابخانه ای و میدانی (مصاحبه و مشاهده) جمع آوری شده است. جامعه ی آماری این تحقیق، ساکنین بافت فرسوده باجمعیتی بالغ بر 13241 نفر هستند. در این تحقیق ویژگیهای اقتصادی، اجتماعی، کالبدی و زیست محیطی محدوده ی مورد مطالعه و همچنین مشکلات و معضلات کالبدی ساکنین بافت، مورد بررسی قرار گرفته که سهم عمده ای از مشکلات مشارالیه را نیز در بر دارد. البته سهم 84 درصدی مالکین در این بافت نسبت به کل شهر که دارای سهم زیادی از اراضی موقوفه می باشد شرایط را برای احصاء بهتر فاکتورهای احیاء بافت فرسوده با ملاحظات توسعه پایدار فراهم آورده است. در انتها براساس تحلیل یک پارچه (SWOT) و سامانه اطلاعات جغرافیایی (GIS) برای تجزیه و تحلیل اطلاعات استفاده شده است. در این پژوهش سعی گردیده براساس یافته ها، پیشنهادات عمومی، قانونی و اجرایی بر پایه شاخصه های توسعه پایدار و با محوریت مشارکت هدفمند و مداخله سازمان یافته ساکنین بافت در اجرای پروژه های احیاء منطقه ارائه گردد که بدلیل عدم فعالیت زیاد پژوهشگران در این خصوص قابل استفاده و بهره برداری است.

کلمات کلیدی:

بافت فرسوده، توسعه پایدار، کالبد، احیاء، سرخس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/895262>

